

ki je 3728 čevljev visok. Na levi kaže napis: „Gefürstete Grafschaft Tirol und Vorarlberg, Ortschaft Iselsberg, Bezirk Lienz“, na desni pa „Herzogthum Kärnten“, „Gasthaus zur Wacht Nr. 3“. Gostilničar Pavel Mayer toči dobro tirolsko vince. Tukaj čez je bila nekdanja rimska cesta; tudi gostilni napis priča, da so nekdanj tu colnarji stanovali. Kmalu greva z mojo ženico naprej mimo toplic, ki imajo 3 vode: „das Schwefelwasser“, „das Gliederwasser“ in „Magenwasser“. Navzdol sva dobro hodila in prišla ob 5. uri popoldne v Vogliče (Winklern). Vogliče stojé na meji spodnje in gornje Belske doline (Möllthal). Med visocim hribovjem po gornji Belski dolini, kateri proti „Sveti krvi“ tudi pravijo „Grosskirchheimerthal“, šumé divji potoki, ki drvi v reko Belo (Möll); velike pečine, ki ležé po dolini, kažejo, da je na strmih hribih njih nekdanji dom bil. Tudi dalje naprej v „Sagriz“ je svet ves hribast; pravijo, da bil se je pred več stoletij velik kos hriba „Mohrenkopf“ odtrgal in celo vas zasul. Da to ni prazna pripovedka, dokazujejo mnogovrstne reči, ktere še dandanes tū izkopljejo. — Most, kateri pelje na levo stran reke Bele, je bil podrt in viseč na verige privezan; krog njega vsa cesta strgana po hudih nalivih preteklega tedna jako dereče Bele. Ker z vozom ni bilo mogoče čez, sva se z najetim fantom, ki mi je skrinjico nesel, plazila čez jako nevarni viseči most, in potem kmalu prišla v Dole (Döllach); za vasjo pod hribom je grad Grosskirchheim. Tu je bilo nekdanj veliko bogastvo, ker so visoko nad gradom na imenitnem hribu „Goldzeche“ (9036 čevljev visokem) zlato rudo kopali; al zdaj ga večni led zakriva. Nek gospod Kompoš zida poslopje in rudo koplje v „Goldzech-i“, al, pravijo, da se mu kaj malo splačuje. Po isti dolini teče voda „Zirkniz“ s krasnim slapom ali vodopadom „Zirknizfall“ imenovanim; v znožji pa je potok v več stoletjih pečino tako izjedel, da je podobna veliki podzemeljski jami (Grotte).

Od Dol (Döllach) naprej je dolina oža; vse ohribje v nebo strlí; tam pa tam vidiš kakošno bajtico. Pri „Gradenbach-u“ na desni strani reke Bele, čez 400 čevljev navpik, se izliva imenitni slap „Jungfernsprung“ v globočino, dirjaje v Belo. Lepo ga je videti, kakor da bi sam sreberni prah doli padal. Pravijo, da v starodavnih časih je neka deklica, siljena od pohotnega lovca, raje tukaj doli skočila in smrt storila, kakor da bi se bila njemu vdala.

Kmalu se gré bolj v hrib; šum se sliši že od daleč in če dalje bolj bobneč, in ravno pod vasjo „Zlapp“ (to ime je živa priča, da je vsa ta zemlja slovenska, kateri je Nemec čisto slovensko ime Slap popačil v Zlapp) je sloveči slap Bele „der berühmte Möllfall am Zlapp“, ker cela reka Bela čez grozovite pečine pada.

Na vrhu vasi zagledam več luči; fantič, ki me spremlja, pravi, to je „Heiligenblut“ (Sveta kri), kamor sem priromal ob 10. uri zvečer, v edino gostilno k „Schoberju“.

(Dal. prih.)

Politične stvari.

Mladopolitikarji.

„Reform“ je unidan (šte. 33) v svojem listu prinesla članek pod naslovom: „Die Jungtürken und die Jungpolitiker überhaupt“, ki se nam branja vreden zdí. Naj iz tega članka nekoliko vrstic priobčimo tudi našim bralcem. Tako-le se pričinja omenjeni članek mnogocenjenega časnika:

„Kar so leta 1830. in ena leta naprej nekteri nemški pisatelji nenadoma in nezasluženo dospeli do slave,

da oni zastopajo „mladonemštvo“, se je po vseh državah rodilo „mladonarodnjaštvo“.

Móda je postala, da oni, ki sami so še mladíkasto-naivni, ob enem pa tudi prevzetni, mislijo pomladiti državo s tem, da so mladi ali se delajo mlade; moda vsaj je, da si ti politikarji prikladajo naslov „mladih“ in v tem iščejo odlikovanja, da se povzdigujejo nad stare. Zato pa tudi ni redka prikazen ta, da možje s sivimi lasmi in s sivimi bradami se „mladim“ pridružujejo in se potem tem bolj za mlado-politiške bahače vedejo, čem dalje so bili v veliki šoli življenja, pa — se nič niso naučili. In tako imamo zdaj Mladonemce, Mladočehe, (Mladoslavence), Mladoruse itd., in tudi Mladoturke.

Vsem tem „mladim“ se morejo pripisati vse dobre in slabe lastnosti mladine. Najbolj se takim prilega prislovica: „mladost je norost“ Sivim bradačem pa, ki se „mladini“ pridružujejo, veljá prislovica: „star panj, če se užge, še bolj gori“. Mladi pa se naj raji naslanjajo na prislovico: „na mladini stoji svet“. — To je res, samo da mladini sliši prihodnost še le takrat, ko so mladi že precej starikasti postali. Takrat pa imajo zopet drugo mladino pred seboj, ktera zaničljivo na-nje gleda: mladino, ki se po pregovoru obnaša, da „jajce hoče več vedeti kakor puta“.

Nespametno in nepravilno bi bilo, mladini zanikavati vse zasluge, vso veljavo; al žalibog, da mnogokrat oni niso mladi politikarji, ampak le politiški mladiči. Povsod je bilo teh mladičev, ki jih Aristotel „politiške fante“ (πολιτικὴ παιδεα) imenuje in katerim ta grški modrijan v idealni svoji državi ni dopustil političnega delovanja. Al Aristotelov ideal se ravno v tem oziru ni vresničil. V novejših državah ne molčijo mladiči in ne ubogajo, marveč so predrzni kričači; gospodovati hočejo in res včasih pridejo do tega, da jih stari za poveljnike čislajo. Tem mladičem ni to zadosti, da bi se kaj učili in bi s tem se pripravljali za posestvo, za vodstvo prihodnosti, ampak domišljujejo se kar naravnost za učitelje in gospode sedanjosti. —

Po tem splošnjem premišljevanji „Reform“ prestopa na razpravo Mladoturkov.

Mnogovrstne novice.

* *Konje, osle, posebno pa mule po celem životu striči*, je na Španskem po več krajih, vzlasti pa v Andaluziji splošna navada. To se zgodi spomladi, da namesti dolge in bolj kocaste zimske dlake živina dobí gladkejo svetlo dlako. Mulostrizstvo je posebno rokodelstvo, ki ga imajo gitani, to je, cigani v svojih rokah. Pravi kristijanski Španjol zaničljivo gleda na cigane, ki so živinobrivi, kovači, konjski barantači, godci in plesalci po ulicah itd. Največ mulostrizcev je domá v Triani, ki je predmestje Seville. Spomladi se ti cigani spravijo s ženami in otroci na pot in po vsi deželi s posebnimi škarjami strižejo konje, osle in mule. Če pa kdo misli, da je to prav lahko rokodelstvo, moti se, kajti dlaka mora lepo in enako gladko ostrižena biti. Memogredé pa tudi ljudém strižejo lasé, ovcam volno in psom dlako. Ta spomladanski zaslužek daje jim živež za celo leto. Ker je španska dežela topla, tudi mulam in konjem ne škoduje, če jih ostrižejo.

* *Hudodelcev že v mladih letih* je silno veliko na Dunaji in v okolici njegovi, pa jih je čedalje več! Iz statistike hudodelcev leta 1870. in 1871. pozvedamo, da deželna sodnija dunajska je v teh dveh letih obsodila hudodelcev 4841 — in med temi je mladih ljudi od 15. do 20. leta bilo 1340 — med temi pa zavoljo hudodelstva tatvine, tedaj najgrjega hudodelstva obsojenih — 1091. — In to na Dunaji in okolici dunajski, kjer se „omika liberalna“ na cente prodaja,